

jeg mig aldeles forbisstet om. Jeg kan nævne, hvorledes Forholdene se ud i en enkelt Handelsplads. Den har 2,900 Tdr. Land, men deraf er der kun 300 Tdr. Land, der ere dyrkede som ganske almindelig Aulskjold, medens 1,400 Tdr. Land ere Skov, og som Skovstyrelsen er, vide vi jo, at, der heraf kun spares af lidt Hartkorn til Amtsrepartitionsskonden. Desuden er der 900 Tdr. Land Hede, hvorpaa intet Hartkorn hviler. Skjøndt denne Handelsplads stadig vover, vil den dog paa ingen Maade være Kjøbstad, for at have de Fordele, der ere forbundne med at være Handelsplads, og det forekommer mig derfor, at man ikke kan andet end slutte sig til den ærede Ordfører i, at Forslaget nu muligt er theoretisk rigtigt, men praktisk urigtigt. Jeg vil derfor for mit Bedkommende denne Gang ligesom sidst, da vi havde Loven for, gjøre Indsigelse, mod, at Handelspladserne blive stillede saa gunstigt, som de blive. De Herrer i det høie Landsting vide jo imidlertid, at vi ere nødt til at skulle have Loven i dette Dødsstrik, og derfor antage de naturligvis, at vi ville sluge denne lille Kamel. At vi Landboere imidlertid maa protestere, antager jeg, at den høitærede Indenrigsminister i Henhold til sin lange Erfaring paa dette praktiske Omraade vil kunne forstaa.

Indenrigsministeren (Singerslev): Jeg skal ikke fordybe mig i de opfaste Spørgsmaal; det vil vel ikke være heldigt nu her at komme ind derpaa og navnlig ikke paa Spørgsmaalet, om Kommunallovens § 50 er videre heldig eller i Stand til at fyldestgjøre Diemedet. Det tror jeg just ikke, den er, men det ærede Medlem kunde forøvrigt, naar han henvendte sig til Frederiksberg ved Kjøbenhavn faae at vide, at det dog kan blive klæffelige Beløb, der ad den Vej komme ind fra Handelspladserne til Amtsskonden. Det Spørgsmaal skal jeg lade ligge; jeg tror det er i sin Orden, at Bestemmelsen staar her, fordi den er overensstemmende med den gjældende Ret. Naar der er gjort opmærksom derpaa, kan man ikke undgaa at indsætte det, og det har det ærede Medlem heller ikke ventet anderledes. Det ærede Medlem, som er Formand for Udvalget (Dusen) tror jeg er i en Bilsfarelse med Hensyn til sin Fortolkning, jeg tror ikke der bliver nogen Forskiel tilstede. Allevægge er det jo Kommunalbestyrelsen, hvad enten det er Sogneraadet eller Andre, som sætter det i Værk, som Indenrigsministeriet paabyder gennem Amtet; der er i Virkeligheden ingen Uoverensstemmelse der. Det kan være, at

visse Udtryk i sidste Paragraf kunde have været sparede, men der er ingen Uoverensstemmelse. Det kommer til at gaa det ene Sted som det andet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 87 Stemmer.

Det bliver nu at tilstille Statsraadet.

Formanden (Berg): I det jeg gaar over til den sidste Sag, jeg for mit Bedkommende har at lede her fra denne Plads, tillader jeg mig at udtale en forbindlig Tak til Enhver, der har vist mig Velvilje og Smødelommen i min Virksomhed som Formand. Jeg retter denne Tak særlig til Thingets høitærede Medlemmer samt ligeledes til Bureauet og til de Rigsdagsmyndigheder og Funktionærer, med hvem jeg i min Egenstaaelse af Formand er kommen i Berøring.

Man gif derefter til den følgende Sag paa Dagsordenen, som var:

Valg af Formand for den tilbagestaaende Del af de 4 Uger, for hvilke den fratrædende Formand er valgt.

Der afgaves 83 Stemmesedler; heraf 2 blanke. Tilbage blev altsaa 81 gyldige Stemmesedler. Afgjørende Flertal var altsaa 42.

Valgt blev **Høgsbro** med 59 Stemmer. Thomsen havde 22 Stemmer.

Efter at have indtaget Formandspladsen bemærkede

Formanden (Høgsbro): I det jeg taffer Thinget for den hædrende Tillid, det har vist mig ved dette Valg, maa jeg udtale det Haab, at det ikke vil være for nogen lang Tid, at jeg kommer til at indtage denne altid, og især under de nuværende Forhold, vanskelige og ansvarfulde Plads.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af: Forslag til Lov om Tilbeie-